

O. ref. : 10527 / L / A / 18

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit waarbij aan sommige overheden van het Ministerie van Middenstand en van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen machtiging wordt verleend tot gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

De Raadgevende Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijk Levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, in het bijzonder op artikel 8;

Gelet op het verzoek van 19 juli 1985, ontvangen door de Commissie op dezelfde datum, dat het verzoek van 25 juni 1985 vervangt, van de Minister van Middenstand en de Staatssecretaris voor Middenstand om advies over een ontwerp van koninklijk besluit waarbij sommige overheden van het Ministerie van Middenstand en van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen gemachtigd worden het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken;

Heeft op 22 augustus 1985 het volgende advies verleend :

Uit de mondelinge toelichtingen, die, ter aanvulling van de bij het besluitontwerp gevoegde "verantwoording", werden verstrekt door de afgevaardigden van de verzoekende overheden is gebleken dat de afwezigheid van een gemeenschappelijke sleutel voor de betrokken administratieve diensten bij de procedure van vaststelling van de door de zelfstandigen in het raam van het hen betreffend sociaal statuut verschuldigde bijdragen tot menigvuldige en tijdrovende moeilijkheden en verwickelingen leidt, die niet alleen nadelig zijn voor de bedoelde administratieve overheden en diensten maar ook voor de zelfstandigen zelf velerlei ongemakken en dikwijls nadelen met zich brengen.

De verzoekende overheden beklemtonen dat het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister in dit verband en in het licht van de in verwezenlijking zijnde automatisering, indien wellicht niet een uitsluiting van alle moeilijkheden, dan toch een aanzienlijke vooruitgang zou betekenen, daar dit gebruik niet alleen zou leiden tot een verhoogde efficiency van de betrokken diensten maar ook tot een gevoelige vermindering van de thans ervaren moeilijkheden.

Aangezien het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister niet gebonden is aan de toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister, is de vermelding, in de aanhef van het

ontwerp, van het koninklijk besluit waarbij aan de betrokken overheden toegang zou verleend worden tot het Rijksregister van de natuurlijke personen niet noodzakelijk, maar daarom ten deze, om reden van overzichtelijkheid, niet onnuttig.

De Commissie vestigt vooreerst de aandacht op de volgende punten :

1. De natuurlijke personen, titularis van het nummer of zijn wettelijke vertegenwoordiger, hebben steeds het recht hun identificatienummer te gebruiken zonder dat men hen kan verplichten dit mede te delen;
2. de vermelding van het identificatienummer van het Rijksregister in antwoord op een mededeling waarop dit nummer is vermeld en die is gedaan door een overheid die krachtens artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 gemachtigd is dit nummer te gebruiken moet niet worden beschouwd als een gebruik waarvoor een machtiging is vereist;
3. "intern beheer" sluit alle betrekkingen met derden uit; in zoverre bepaalde overheden niet tot éénzelfde administratieve eenheid behoren zal elke onderlinge uitwisseling van gegevens bvb. tussen het Ministerie van Middenstand enerzijds en het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen anderzijds onder de "externe betrekkingen" thuishoren.

In het artikel 1 van het besluitontwerp worden de overheden en ambtenaren opgesomd waartoe het verzoek om gebruikmaking van het identificatienummer zich uitstrekt. De Commissie kan zich bij die beperkende duidelijke opsomming aansluiten.

In artikel 3 is blijkbaar niet artikel 1, maar wel artikel 2 bedoeld (artikel 1 vermeldt geen "wetgevingen").

Bovendien, met betrekking tot ditzelfde artikel :

- a) stelt de Commissie voor in de Nederlandse tekst "louter ter identificatie" te vervangen door "uitsluitend voor identificatiedoeleinden";
- b) is de Commissie van oordeel dat
 - het laatste lid is op te stellen als "de betrekkingen met de openbare overheden, de OPENBARE INSTELLINGEN en de DOOR DE KONING NOMINATIEF AANGEWENZEN instellingen van Belgisch recht die opdrachten van algemeen belang vervullen in het kader van de IN ARTIKEL 2 BEDOELDE wetgevingen...";
 - de eindzin van dit lid in de Nederlandse tekst, in overeenstemming met de Franse tekst in te leiden met het woord "en" : "EN die zelf gemachtigd zijn", daar die slotaanwijzing niet alleen op de laatst vermelde instellingen van Belgisch recht..., maar ook op de openbare overheden en openbare instellingen betrekking heeft.

De Commissie heeft zich de vraag gesteld of voor het nagestreefde oogmerk het gebruik van één enkel identificatienummer noodzakelijk is en of het voor de beoogde doeleinden, ten behoeve van meer veiligheid voor de persoonlijke levenssfeer van de betrokken natuurlijke personen, niet aan te bevelen is voor elke soort verhouding op zich (bvb. eensdeels de verhouding belastingdiensten - RSVZ, anderdeels de verhouding RSVZ - sociale verzekeringskassen voor zelfstandigen, en verschillende andere) een afzonderlijk identificatienummer - niet dit van het Rijksregister (het pensioennummer bijvoorbeeld) - te gebruiken met, op de betrokken ministeriële diensten de nodige overeenstemmingstabellen.

Uit de met de afgevaardigden van de verzoekende overheden gedane lasten/baten of nadelen/voordelen-analyse moet blijken dat die werkwijze, die wel tot de theoretische mogelijkheden behoort en in zelfde theoretisch kader meer de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zou tegemoet komen, op praktisch vlak de hogervermelde te verwachten "aanzienlijke vooruitgang" in niet geringe mate zou aantasten.

De bezorgdheid van de Commissie gaat ter zake vooral uit naar de zich steeds uitbreidende mogelijkheid van "interconnecties" van gegevens, als daar zijn de gezinssamenstelling, de beroepsloopbaan, de gezondheidstoestand, de pensioensituatie... die het gevaar voor de aantasting van de persoonlijke levenssfeer verlevendigen.

De Commissie stelt dan ook met de meeste aandrang dat er met gestrengheid dient voor gewaakt te worden dat in de ten deze beoogde interne en externe betrekkingen het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister beperkt blijft tot wat voor elke betrokken dienst nodig is voor de uitvoering van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen waarmee hij binnen de voormelde perken belast is.

Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat alle voorzorgen slechts zin hebben voor zover de verplichtingen opgelegd bij artikel 11, tweede en derde lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het Rijksregister van de natuurlijke personen, in verband met de veiligheid van de informatie en met het geëigend karakter van de programma's worden in acht genomen.

De Commissie onderstreept dat verwerkingen waarbij gebruik wordt gemaakt van het identificatienummer van het Rijksregister noch geheel noch gedeeltelijk mogen worden toevertrouwd aan een externe dienst of instelling die daartoe geen machtiging op basis van artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 heeft bekomen.

Onder voorbehoud van wat voorafgaat, meent de Commissie een gunstig advies voor het voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit te kunnen verlenen.

Voor het Secretariaat,

De Voorzitter,

J. BARET

D. HOLSTERS